

Але сърдце ми въ тебе остая,
Въ тебе остая да тя милѣѣж.

Каква сѣдба настанѣж

Да тѣй изволи,

Отъ милѣж ми родинѣж

Да мя отдѣли!

О драгы мили братія родни)
И вы любезни мои роднини,)
Неволно днесъ ся отъ васъ отдѣляемъ,
Съ голѣмѣж жялость азъ вы остаямъ.

Каква сѣдба и прѣ.

Далечъ отъ васъ азъ ще да желѣѣж,

Далечъ, далечъ за васъ ще милѣѣж;

У непознаты за менъ прѣдѣли

За васъ ще си непомнямъ съ жяли.

Каква сѣдба и прѣ.

С в ѣ т о с л а в ѣ (на войници-тѣ).

Дързость, войници, нека ваша-та храбрость
ви покажи достойни да оголѣмите славѣ-тѣ на на-
ше-то отечество, дързость и напрѣдъ.

(Тръгвать. Музыка засвирва. Свѣтославъ, Боянъ, Райна и
Неда ся испроваждатъ отъ Бориса, Романа, Обрѣна и боляры-тѣ).

ЯВЛЕНИЕ XIII.

(Сцена-та прѣдставя поле, прѣзъ кое-то минува рѣка,
надъ рѣкѣ-тѣ грѣ мѣсечина. Минувать Рускы-тѣ войскари; слѣдъ
тѣхъ ся появява Самуилъ съ нѣколко Печенѣгы. Задъ сценѣ-тѣ
ся чова бой. Боянъ, Райна и Неда ся появяватъ на вѣрѣга. Пече-
нѣзи стрѣлятъ съ лѣкове; Райна ся ранява и пада мъртва. Свѣто-
славъ напада на Самуила. Двѣ-тѣ войски ся сражяватъ. Боянъ и
Свѣтославъ падаатъ мъртви; Неда ся изгубва; Самуилъ вѣстър-
жествува.

К Р А Й.